въ това време завладвали вече Ми-
зія, признали подъ себеси негова-та
властъ, и въ така се попорьшила осно-
ва-та на Българско-то царство въ
първенишни-тѣ Северо-Источни пре-
дѣлы на Византийска-та Империя
помежду черно-то море и Балкан-тѣ,
между Дунавъ и негови-тѣ горни при-
тоцы, Тимокъ и Морава.[1] Въ сѫщо-
то време котахай, на западъ отъ
България възниквали отдѣлны-тѣ
Сръбски княжества. Тѣ се простирали
на югъ отъ Дунавъ и Сава по Морава,
Дрина и Купа до Адриатическо-то
море, и занимали горня-тѣ половина
на Далматинский бръгъ до сегашна
Албания или Старый Епиръ. Хърватя-
тѣ занимали северня-тѣ половина
на Далмация, отъ рѣка Цътина и стра-
на-та между Купа, Сава и Драва, гдѣ
се находватъ сегашни-тѣ Кралевства
Хорвация и Славония. Рѣки-тѣ Цетина,
Врбасъ и Сава ги отдѣляли на югъ